

עלון שבועי על
פרשת השבוע.
והעמוד על הפרק

העלון נכתב להחשית
הגאולה האמיתית
והשלילה. ולרפואת
כל חולי ישראל.

תענוג השבוע

שבת קודש פרשת: **ראש השנה**. ה'תשפ"ז. ת'הא ש'נת פ'אר ו'הדר! ת'הא ש'נת פ'דות ו'ודאית!

תענוג בפרשת השבוע

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם / בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר

גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשּׁוֹשׁ / דָּוָה לִבְנוֹ בַּחֲטָאֵינוּ

הַחֲבֵל אוֹיְנוּ / וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ

זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ / חָרַב בְּעוֹנֵינוּ

טִירָתְנוּ הִיטָה לְשִׁמָּה / יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים / כָּחֲנוּ לְנִכְרִים.

לְעֵינֵינוּ עָשְׂקוּ עֵמָלְנוּ / מִמִּשְׁךְ וּמִמָּרָט מִמֶּנּוּ

נָתַנוּ עָלֵם עֲלֵינוּ / סִבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ

עֲבָדִים מְשֻׁלּוֹ בָנוּ / פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם (איכה ה ח)

צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ / קָרְאנוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

רַחֲמֵי מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ / שִׁבְנוּ מֵאֲחֲרֵיךְ / תַּעֲנֵנוּ נֹסַח עֲדוֹת

הַמְזוּרָה: כִּצְאָן וְאַבְדָּנוּ. וְעֵדֶיךָ לֹא שִׁבְנוּ נֹסַח אֲשַׁכְנוּ:

מִטְעוּתֵנוּ, נֹסַח עֲדוֹת הַמְזוּרָה: מִתַּעֲיִיתֵנוּ, וְהִיאךְ נַעֲיִז

פְּגִינָנוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ.

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם... אַתָּה אִמִּיתִי???? אַתָּה אוֹמֵר אַתָּה זֶה

בְּאִמְתָּ? אַתָּה יוֹדֵעַ אִיזָה עַמִּים יְרוּדִים שְׁפִלִים וְנִבְזִים

יֵשׁ בְּעוֹלָם? מִסְפִּיק לְרֹאוֹת אֶת שְׂכִינֵינוּ... הָאֵם אֲשַׁמְנוּ

יוֹתֵר מִכָּל הַמוֹסְלָמִים?? הָאֵם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ

מִה' יוֹתֵר מִהָאִירָאֲנִים? יוֹתֵר מִהוֹנְצוֹאֲלִים? יוֹתֵר

מִהָפִילִיפִינִים? יוֹתֵר מִהֶרוֹסִים? יוֹתֵר מִהַגְרֵמִים?

מִה קוֹרָה כֵּאן? אִיזָה מִשְׁפָּט מִפְּחִיד!!!....!!!

הָאֵם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ יוֹתֵר מִכָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ

מִיָּמֵי קֹדֶם??? יוֹתֵר מִדּוֹר הַמְּבוּל ? יוֹתֵר מִדּוֹר הַמַּדְבָּר ?

עֲלֵיהֶם אוֹמֵר מֹשֶׁה בַּדְּבָרִי הַפְּרִידָה שְׁלוֹ: "מִמֵּרִים הִייתֶם

עִם ה' מִיּוֹם דַּעֲתִי אֶתְכֶם" !!!! פַּחַד פְּחִידִים!!! דּוֹר

שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו בַּתְּהִלִּים (פֶּרֶק ע"ח) וְלֹא יָהִיוּ בְּאֲבוֹתָם דּוֹר

סוֹרֵר וּמִרְיָה דּוֹר לֹא הִכִּין לָבוֹ וְלֹא נֶאֱמָנָה אֶת אֵל רוּחָ:

{ט} בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמִי קָשָׁת הִפְכוּ בְּיוֹם קָרָב: {י}

לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבַתּוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לְלַכְתָּ: {יא}

וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִרְאָם: וְעוֹד שֶׁם:

וַיִּזְכְּרוּ עוֹד לְחֹטָא לֹא לְמִרוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה: {יח} וַיִּנְסוּ אֶל
בְּלִבָּם לְשָׂאֵל אֶכָּל לְנַפְשָׁם: {יט} וַיִּדְּבְרוּ בְּאֱלֹהִים אֲמָרוּ
הַיּוֹכֵל אֶל לַעֲרֹךְ שְׁלֹחַן בְּמִדְבָּר וְעוֹד שֶׁם: כִּי לֹא הָאֱמִינוּ
בְּאֱלֹהִים וְלֹא בְטָחוּ בִישׁוּעָתוֹ וְעוֹד שֶׁם: וְאַף אֱלֹהִים עָלָה
בָּהֶם וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחֲזוֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: {לב}
בְּכָל זֹאת חֲטָאוּ עוֹד וְלֹא הָאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: {לג} וַיִּכָּל
בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בַּבְּהִלָּה: וְעוֹד שֶׁם: וַיִּפְתּוּהוּ
בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ: {לז} וְלָבָם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא
נֶאֱמָנוּ בְּבְרִיתוֹ וְעוֹד שֶׁם: כִּמָּה יִמְרוּהוּ בְּמִדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ
בִישִׁימוֹ: {מא} וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֶל וְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל הִתּוּ:
{מב} לֹא זָכְרוּ אֶת יְדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר וְעוֹד שֶׁם:
וַיִּנְסוּ וַיִּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן וְעֲדוֹתָיו לֹא שָׁמְרוּ: {נז}
וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאֲבוֹתָם נִהַפְכוּ בְּקִשְׁתֵּי רַמְיָה: {נח}
וַיִּכְעִסוּהוּ בְּמִמוֹתָם וּבְפִסְלֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ: {נט} שָׁמַע
אֱלֹהִים וַיִּתְעַבֵּר וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל: {ס} וַיִּטֵּשׁ מִשְׁכַּן
שְׁלוֹ אֲחֵל שִׁכָּן בְּאֶדָם: {סא} וַיִּתֵּן לְשָׁבִי עִזּוֹ וּתְפֹאֲרָתוֹ
בְּיַד צָר: {סב} וַיִּסְגֵּר לְחָרֵב עִמּוֹ וּבְנִחְלָתוֹ הִתְעַבֵּר: {סג}
בַּחֲזוֹרֵי אֶכָּלָה אֲשֶׁ וּבַתּוֹלָתָיו לֹא הוֹלָלוּ: {סד} כָּהֲנָיו
בַּחֲרֵב נָפְלוּ וְאֶלְמִנְתָּיו לֹא תִבְרִינָה:

וּבִפְרָק קוֹ: אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא הִשְׁפִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא
זָכְרוּ אֶת רַב חֲסָדֶיךָ וַיִּמְרוּ עַל יָם בַּיָּם סוּף. וְעוֹד שֶׁם:
מִהָרָה שָׁכַחוּ מַעֲשֵׂיוֹ לֹא חָבוּ לַעֲצָתוֹ: {יד} וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה
בְּמִדְבָּר וַיִּנְסוּ אֶל בִּישִׁימוֹ: {טו} וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֲלָתָם
וַיִּשְׁלַח רִזּוֹן בְּנַפְשָׁם: {טז} וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמִּחְנֶה לְאַהֲרֹן
קֹדֶשׁ יִהְיֶה: {יז} תִּפְתָּח אֶרֶץ וְתִבְלַע דָּתָן וְתַכָּם עַל עֲדַת
אַבִּירָם: {יח} וְתִבְעֵר אֲשֶׁ בַּעֲדָתָם לְהַבִּיחַ תִּלְחֹט רִשְׁעִים:
{יט} יַעֲשׂוּ עֲגֹל בַּחֲרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמִסְכָּה: {כ} וַיִּמְרוּ אֶת
כְּבוֹדָם בְּתִבְנִית שׁוֹר אֶכָּל עֲשׂוֹב: {כא} שָׁכַחוּ אֶל מוֹשִׁיעָם
עֹשֶׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם: {כב} נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נִזְרָאוֹת
עַל יָם סוּף: {כג} וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוֹלִי מֹשֶׁה בַּחֲזוֹ
עֵמֶד בְּפֶרֶץ לִפְנֵי לְהַשְׁיֵב חֲמָתוֹ מִהַשְׁחִית: {כד} וַיִּמָּאֵסוּ
בְּאֶרֶץ חֲמָדָה לֹא הָאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: {כה} וַיִּרְגְּנוּ בְּאֶהֱלֵיהֶם
לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: וְעוֹד שֶׁם: וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר
וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: {כט} וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וּתְפֹאֲרָ
בָּם מִגִּפָּה. וְעוֹד שֶׁם: וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לְמֹשֶׁה
בְּעִבּוֹרָם: {לג} כִּי הִקְרֹו אֶת רוּחוֹ וַיִּבְטֵא בְּשִׁפְתָיו: {לד}

לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם: {לח} וַיִּתְּעֲרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מִעֲשֵׂיהֶם: {לו} וַיַּעֲבֹדוּ אֶת עֲצֻבֵיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ: {לז} וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בָּנוֹתֵיהֶם לְשִׁדִּים: {לח} וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דָם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצֻבֵי כְנָעַן וַתִּחַנֵּף הָאָרֶץ בְּדָמִים: {לט} וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם: {מ} וַיַּחֲרֹ אִף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּתְּעַב אֶת נַחֲלָתוֹ: {מא} וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שָׂנְאֵיהֶם: {מב} וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם: {מג} פְּעָמִים רַבּוֹת יִצְיָלָם וַהֲמָה יָמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמְכְּרוּ בְּעֵינֵם: האם אנחנו צריכים להתבייש יותר מכל עם ??? על איזה עם נאמרו מילים קשות כאלו ? על איזה עם עוד ה' כותב בתנ"ך משפטים כאלו ? משפטים של סיפורי זוועות על מה שהם עוללו...

אבל הרי אנחנו מלאים מצוות וארגונים... מלאים צניעות... מלאים תורה וישיבות. מה קורה כאן? מה ה' רוצה מאיתנו? מה חרי האף הגדול והנורא הזה? אתה באמת חושב שאנחנו צריכים להתבייש יותר מכל עם? יותר מההודים? יותר מהסרי לנקים? יותר מהתאילאנדים?... יותר מהאינדונזים?

כן כן! כי להם הוא לא נתן תורה! בהם הוא לא בחר מכל עם. ואם אתה נבחרת מכל עם, ומקבל שמירה ופריווילגיה יותר מכל עם. אז הדרישה ממך והבושה שלך צריכה להיות יותר מכל עם.

זה המוסלמים קידשו את המוות והרצח... זה שהמוסלמים שוחטים אחד את השני, והורגים כל אומה שלא חושבת כמוהם (עייין ערך כמעט שנה של שליחת טילים בליסטיים רצחניים מאיראן ה"מוסלמית"... לעבר כל מדינות המפרץ המוסלמיות...) אצליהם זה מעוגן דתית... לשחוט את מי שלא חושב כמוני. ואתה עוד נקרא קדוש... אתה שאהיד... כל מי שלא מיישר קו עם הגחמות והדמיונות שלי נקרא כופר וצריך לשחוט אותו בכל מיתה משונה... אנשים נשים וטף... אין רחמנות. והמופת והשייח' במסגד נואמים ומסבירים את זה בכל הזדמנות אפשרית... כמה הרג ורצח כל שונה וכל מי שלא כמוני זה מצווה מדאורייתא...

אבל אתה כיהודי? אתה שקיבלת את התורה את האמונה. וכמו שאומר הגר"א כל קבלת התורה והיותנו לעם זה למען ישימו באלוקים כסלם – מבטחם -אמונתם. לדעת שיש מנהיג לבירה והוא עשה עושה ויעשה לכל המעשים כולם. אני כלום כאן. אני צריך

לקרוא כל הזמן את 'שער הכניעה' בחובות הלבבות ולהבין שאני צריך להיכנע לה' כל הזמן לכל מה שהוא עושה עימי ולא להגדיל את האגו המסריח והבהמי של הנפש הבהמית שלי. ולריב עם כל מי שלא חושב ונוהג כמוני... וללכלך עליו בשיעורים... בלשון הרע ורכילות זולה... אני לא מלך העולם ולא כלום... אני סה"כ יהודי שצריך להיכנע לאמונה והביטחון. ולא לקחת שום דבר לידיים. אני לא מחליט על אף אדם בעולם מה הוא יעשה ומה הוא יחשוב ואיך הוא יחיה... כל מה שקורה סביבי זה רצון ה' בטהרתו כדי לנסות את האמונה והביטחון שלי. ולראות האם אני מבין שזה בול מה שצריך להיות איתי ולא מנסה בדרכים עקלקלות לשנות את המציאות...

ואם אני כאדם חרדי נוקם ונוטר ושונא את השכן החד שהגיע לבניין ועושה לו כל הצקה אפשרית... רק כדי להראות לו שאני כאן הוועד בית בבניין... ואני מחליט כאן... ואני מתנהג אליו כמו אכזרי ואשתי מלכלכת עליהם אצל כל השכנים הוותיקים בבניין ועושה לו שיימינג רק בגלל שהוא הניח כמה דברים בבניין. ואני לא דן לכף זכות שזה סגנון החיים וההתנהלות בבניין מאיפה שהוא הגיע עד היום. אלא הולך איתו עד הסוף עד שהוא יבין מי כאן בעל הבית... כמו מוסלמי... אז איך אני לא יאמר "בושנו מכל עם"? איך אני מסתכל על כל מי שלא מהקהילה שלי... כל מי שלא בדיוק באידיאולוגיה שלי... הוא כבר כופר... והורס את הציבור החרדי... ודמו ודם משפחתו וזרעיותיו הותרו... כל מה שתבכה בסליחות ובראש השנה ויום כיפור זה רק על בין אדם לחבירו!!!!!! אל תחשוב שאפשר לעבוד על ה'... ולהרגיע את המצפון הבהמי שלך... ולבנתיים להשאיר אותו קפדן ונקמן וקנאי וצר עין וחסר לב טוב. נכון זה קשה! אבל אלזי ימים של קבלת המלכות

ומה היא קבלת המלכות?

עפ"י שיעורו של הרב מיכאל אבישיד שליט"א על מאמר "אדון עולם" המשך תשמ"ג. של כ"ק אדמו"ר.

כשאומרים "המלך" בר"ה יו"כ ועשי"ת. וכל חודש אלול. מה מתכוונים כשאומרים את המילה: 'מלך'? שהוא הכי עשיר? ברור שלא! כי הרי יש אזרחים אוליגרכים יותר עשירים מופלגים ממנו בהרבה עם נכסים בהרבה יותר ממנו!

שהוא הכי גיבור? ברור שלא! יש מתאגרפים ואנשים חסונים וגיבורים פי אלף אלפים יותר ממנו! שהוא הכי יפה? ברור שלא! יש אנשים הרבה יותר יפי תואר ממנו!

שהוא הכי חכם? ברור שלא! יש במדינתו פרופסורים ומלומדים עצומים וייחודים שאפילו המלך מודה שאין חכמים מהם והוא לא משתווה להם בחכמה... ואפילו לא זו בלי להתייעץ איתם!

אז מה הפירוש שאומרים שהעם קיבל עליו את פלוני אלמוני למלך? במה הוא מלך עליהם? רק בדבר אחד "בדבר מלך שלטון" "אמר מלכא עקר טורא" "מלך פורץ גדר"

מעכשיו כל איש מבני המדינה יודע שהמלך הוא זה שעל פיו ישק דבר ומבלעדו לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל המדינה! וכמו שאמר פרעה ליוסף כשהכתיר אותו למלך על כל מצרים והגלילות. ואח"כ כשבאו העם להתלונן על התנהגותו של יוסף אליהם אמר להם: "לכו אל יוסף כל אשר יאמר לכם עשו" זהו זה!

וכך צריך יהודי להתבונן בעצמו וזה ההכנה היחידה שצריך לעשות לר"ה ולימים אלו. האם אני צועק בתפילה המלך ועשרות פעמים ביום בתפילה אומר את המילה 'המלך'. האם אני באמת מוכנע לאותו מלך? האם אני יודע שהמלך הזה הוא זה שמכתיב לי את סדר היום ואת התנהגותי בכל דבר? האם אני נוהג לפי ספר החוקים שלו? שזה כל חלקי השו"ע לכל פרטיו ודקדוקיו. ללא הנחות!

אם הוא אומר להניח תפילין בכל יום, אז זה מה שאני צריך לעשות בלי שאלות וספקות ותירוצים. אם צריך שלוש פעמים ביום להתפלל במניין דייקא ולא ביחיד, אז זה מה שאני מחוייב לעשות.

וזה הקבלת עול של ראש השנה שצריך להשפיע על כל השנה! ולא רק מתי שאני מתלהב ומבין ויש לי חשק... אז אני מקיים את המצוות... אלא בכל זמן וכל התחייבות שלי כלפי המלך.

וכמו שכתוב לפני "המלך" בישתבח במחזור "תהילת ה'" לנוסח האר"י שתיקן אדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע. שכידוע שכל מילה בסידורו מדוקדקת ומנופה ב"ג נפה ואין להוסיף עליה כלום. ומאז 250 שנים סידורו לא עבר שום הוספות ונגיעות של שום

בעל מסדר... ומבינים למיניהם... ואף אחד לא מעז לגעת בצורה ובנוסח המילים והסדר. ומאליו מתבקש שסידור כזה לא יהיו בו כל מיני הערות והוספות של סיפורים ומנהגים וכ"ו... והנה אנו רואים שם שתי שורות בדיוק בישתבח לפני המלך שם מסופר שכשר' אהרן הגדול מקארלין זצ"ל הגיע למילים "המלך" הוא נפל מתעלף. וכשהעירו אותו הסביר עפ"י המדרש הידוע על מה שאמר טיטוס לר' יוחנן בן זכאי: "אי מלכא אנא? מדוע לא באת אלי עד היום?" שנבין בספרי אדמו"ר חב"ד כמעט ואין סיפורי רגש וסיפורים לשבת... הכל דעת ומוחין עמוקים. והנה כאן בשיא של תפילת השחר מובא הסיפור הזה לא כהערה למטה או הפניית מספר הערה לסוף המחזור... אלא ממש ליד המילים הגדולות: 'המלך'. כי אם אני מלך למה נזכרת בי רק עכשיו בחודש אלול?.. וכי כתוב בתורה בראשית ברא אלול את השמים והארץ? או: ברא אלוקים!!! אני ה' לא שנית. ואני הוא קודם שנברא העולם ולאחריו. וכי בגלל שכולם עכשיו דופקים על הלב ואומרים סליחות אז אתה גם אומר:??... איפה היית בלהתגבר לא לריב עם השכן החדש בגלל משחקי כבוד שליטה ואגו... באמצע חודש שבט?

ועל זה אני בוש ומתבייש ממש (ומצהיר על כך בקול...) מכל עם אומה ולשון. שם יכולים לעשות מה שרוצים ואז בסוף החיים או בכל מיני תחנות מסויימות בחיים... להגיע לכומר ולהתוודות ולחשוב שיצאו ידי חובה ונמחק להם דתית... ומצפונית... כל העוולות והעבירות הכי גרועות ומושחתות שעשו. שם אין "שיויתי ה' לנגדי תמיד" שם יש את האגו הבהמי האישי לפני הכל. ופעם בכמה שנים ששומעים איזה נאום של איש דת על קיום האלוקים... והציווי להיות אדם ישר וחסר עוולות... אז יש להם גם פיתרון איך לנקות ולטהר את המצפון מכל מיני הרגשות...

חלילה וחס ואין מה להשוות בכלל. אבל המציאות היא שאנו אומרים את המילים האלו בסליחות. וזה צריך להנחות אותי כל השנה. אי אפשר ללכת בכזו דביקות לשמוע שופר ולהצטופף בעזרת נשים... ולהקפיד ולשאול את קו ההלכה על כל תג ותג של מנהג בימים אלו. ובפועל להיות השטן של בעלי בית ולהרוס את הבית ונפש הילדים בגלל שאני לא מוכנה להוריד את האגו שלי ולעשות שלום בית. (מעניין שגם בתקופה זו בתי הדין מלאים בגיטין... והמזבח ממשיך לבכות...) וכן להיפך מהצד של הבעל לאשה.

כלל הדברים: מה בפועל? מה באמת יוצא מכל הסליחות האלו למעשה בפועל? שזה לא רק טקס דתי מחייב אותי בכל שנה לקום לפנות בוקר או מוקדם בבוקר ולומר סליחות ולעשות וי... ובפועל עובר חודש תשרי ולא באמת מחלתי בלב שלם לכל אותם העשרות... שאני מקפיד עליהם ורק מחכה לשמוע במפלתם... (והנה הס"מ סידר השנה מיד אחרי כל טהרת החגים, את הבחירות תקופה של מחלוקות דיבה ולשון הרע ורכילות והוצאת כל הדמים העכורים מצד כל מיני קהילות נגד מתחריהם ומצד יחידים נגד יחידים... ואכמ"ל) האם באמת "זיכיתי ליבי טהרתי מחטאתי"?

המבחן הוא בחודש טבת-שבט. האם אני אז מבין שצריך לטהר את הלב לא כי יש מחר סליחות וטקסט קצת מפחיד ולא נעים לקרוא מהסידור... אני כותב את זה כי אני מכיר מקרוב מריבה בבניין מגורים שכולו עומד על כבוד ואגו מנופח של מי שחושב לעצמו שהוא בעל הבית של הבניין... ואין לו בעיה להציק לאברך תלמיד חכם חשוב שהגיע לבניין ואין באמת שום בעיה ביניהם אלא מחקי שליטה ואגו. ומכיוון שאני מכיר את העניין וגר קרוב ורואה את שניהם מתפללים בבית הכנסת... ואותו "וועד בית..." אם הייתם רואים איזה שמו"ע הוא מתפלל ביום יום... הוא נשאר אחרי כולם בשיטבלאך לעמוד ולהתפלל... ואיזה פרצופי דביקות... ותנועות... ממש התבלבלתי... אולי באמת אותו אברך צנוע וצדיק... הוא המחרחרר ריב? ופעם אחת מיד לאחר גמר בדביקות... ועבודת הצדיקים... והכוונות... הוא מיד הרכיב משקפיים וראה את השכן שעדיין לא הזיז כמה קרשים... מאיזה מקום בבניין (ושלא תבינו. אני מכיר את הבניין והכל... אין בזה הפרעה וכולם מניחים דברים. זה נטו משחקי שליטה ואגו כל השכנים בבניין אומרים את זה...) ואם הייתם רואים את הפרצוף והמשפטים האכזריים שהוא אמר לו... "אני לא ישתוק על זה" "אני אחראי" "אני יזרוק לך אותם לפח ואתה תשלם על ההובלה".... אבל לפני רגע אמרת בכזב דביקות והכנעה: "ונפשי כעפר לכל תהיה"....?

או מקרה שני שאני מכיר גם מקרוב ממש באחד מתלמודי התורה שם היה מלמד לא יוצלח בכל קנה מידה (ומי שקורא את העלון שנים יודע כמה אני רק בעד המלמדים) אבל כאן גם מקרוב אני מכיר את כל הפרטים עד לפרטי פרטים ולא אלאה אתכם בפרטים

הרבים והמזעזעים... ונכון שזה יכול לקרא לכל היידר שמקבל מלמד חדש שלבסוף רואים שאין התאמה... והמנהל מודה על האמת וההורים לא באים בתביעה וטענות כי מבינים שהעסק לא הסתדר. זה קורה בכל שנה! לא סתם מודעות הדרושים למלמדים הם בכמויות אדירות לאחר תשרי... כי הרבה שחשבו שהם מגדולי המרביצים בדור... התברר בפועל בכיתה שהמצב לא כל כך קל. מובן מאוד.

אבל כאן היה מצב קטסטרופלי ואנוש של מלמד אפאט... וחסר מקצועיות שזה התבטא בשינוי קיצוני אצל הילדים שהגיבו בצורה שלילית ולא רצו להגיע לחיידר ועוד הרבה סימנים שלא היו כלל בשנה קודמת. כך שגם אם רצית להפיל הכל על אשמת הילד לא היית מצליח זה היה שקוף. ואחד מההורים שאצל בנו המצב הגיע לקצה. גם המלמד לא התנהג כמו שצריך בכלל בתגובות בטלפון וכ"ו. וכמה שהוא פנה להנהלה המפקחים כולם הצדיקו אותו ואמרו לו שיטפלו. והוא כת"ח המבין שאי אפשר לשנות הרבה באמצע השנה. שתק.

אבל המנהל הראשי באותו מקום הוא אדם עם הרבה הרבה גאווה... ולא התאים לו שהוא לא הצליח לחזות מראש מי המלמד וזה כאילו כישלון שלו. הרים טלפון לאותו הורה. (והכל מוקלט... אם אותו מנהל ישמע את ההקלטה עכשיו הוא יקבור את עצמו מבושה שכך הוא התנהג ודיבר...) ושטף אותו ודיבר כמו מאפיונר ועברייך בצורה אלימה וגסה: "קח את הבן שלך ותעוף לנו מהחיידר" "לא מעניין אותי כלום על המלמד... אתה לא תגיד לנו מה לעשות" וגם ירד לאישי. דבר שכל איש חינוך מתחיל יודע לזה לא נגררים לעולם בשום מצב... "אני ביררתי עליך קצת ואתה לא כמו שכולם מכירים... אני לא רוצה לומר לך איזה דברים שמעתי עליך". בקיצור חצי שעה! של צרחות אימים (כשכמה דקות לפני השיחה עם המנהל המפקח ביקש מהאבא להתקשר למנהל וכרבע שעה דיבר עם האבא על המצב והצדיק אותו לגמרי. אבל מה לעשות יש כאן בוס...) ולמותר לציין את ההרגשה של אותו אבא שלעולם לא נתקל בכזו גסות ושחצנות אצל אף אחד מילדיו...

למותר לציין שגם אותו מנהל מתהדר מעל כל כמה שאיש חינוך... "וכשאני נתקל המקרה כזה מה אני כאיש חינוך צריך להגיב..." "כאנשי חינוך אנחנו צריכים לדעת איך להגיב לכל מקרה..." "אנחנו חייבים

להוות דוגמא כאנשי חינוך מהשורה הראשונה" גם כאלה הקלטות... ועוד פנינים רבים וסותרים... יש לחברי הנ"ל... והוא גם נכד ובן לאנשי חינוך... ומרבה לצטט אותם בכל נאום אפשרי... (גם לשונות של בושה מאבותינו יש בסליחות...)

כמובן שלא באנו לתקן את העולם... אבל מציק לי קצת המשפט: "בושנו מכל עם"... ואני בטוח שאותו מנהל אומר את זה בדבקות... ובמנגינת הקהילה... ועם כל התנועות... והוא לא חולם לרגע שהוא צריך להתבייש אפילו מהעובדים הזרים הרבים השוטפים את ארצינו מאז הטבח בדרום... סינים/סרי לנקים/הודים/תאילאנדים/קמבודים... שהשנה ראיתי הרבה מהם בעבודות מקרוב בכמה אתרי בנייה. ולא ראיתי אותם מרימים את הקול ושואגים רבע מהסיוט שנשמע באותה הקלטת המנהל... אכן "בושנו מכל עם"... הם לא מצווים על אלפית מהציוויים שאנו מצווים ועומדים עליהם ולומדים עליהם ושומעים עליהם בדרשות ובמשלי החפץ חיים והמגיד מדובנא... אבל במעשה בפועל? "בושנו מכל עם"

חלילה לא באנו לקטרג. אלא שנלמד מכאן מדוע הגאולה מתעכבת. ואיך אמר לי בחור נושר שלא רוצה לעשות כלום בחודש זה וביקש ממני מפורשות להודיע להורים שלו שהוא יורד לאילת עם עוד כמה כמוהו... עד תחילת חשוון... וגם הרקע של אבא שלו לא רחוק מאותו מנהל... עסקן ציבורי שבנו מחמדו... מכירו הכי טוב... ובזכותו הוא מואס בכל מה שהוא חונך וגדל עליו...

שנבין עד כמה לעמוד על מילים אלו ולקחת אותם איתנו גם מחוץ לעמידה מול ספרי הסליחות

והמחזור... ולחשוב עליהם ולנתח אותם בחשבון נפש אישי... ובשעת ה: "בדמעת ערסי אמסה" לפני השנה לחשוב באמת כמה בושה צריכה לכסות אותי כיהודי חרדי הדורש מכל אחינו החופשים לכבד את לומדי התורה ולהעריך אותנו כשומרי המסורת... ואני עצמי מתנהג כאחד השפלים והנבזים כלפי בוראי.

וכידוע שכל הימים האלו והשיא שלהם ביום כיפור אנשים מכפרים על בין אדם לחבירו... בזה לא עוזרים שום פרצופים ועיוותי פנים ותנועות מוזרות בתפילות... ה' לא קונה בזה שום דבר!!! אלא תיקון ריצוי פיוס ושינוי. זה יכול לקרוא בשינוי התנהגות. והרמת טלפון או כתיבת מכתב קצר ופשוט.

ברור ביותר שהעניין הוא: "לפני ה' תטהרו". אבל מה לעשות שהוא בוחן ליבות וכליות ויודע כל מעשי בני אדם... וכל מחשבותם... וקירעו לבבכם ואל בגדיכם.

רוצים לשלוח שאלות בכל נושא למערכת? אתם מוזמנים! וכן לתגובות, הארות/הערות, ולקבלת העלון במייל: tbvlb2586@gmail.com, בואו לחזק את תפוצת ואחזקת העלון, ע"י תרומה לבנק: 11 דיסקונט. סניף 167 מס' חשבון: 121932461 עבור עלון "תענוג השבוע"